

Essistă în fondul mai tuturor 6menilor un6 nu sci6 ce sentiment6 de invidie, care veghez6 neincetat6 asupra inimei pentru a comprima esspresiunea unei laude meritat6, sea6 a reține av6ntul6 un6i just6 entusiasmu6. Omul6 cel6 mai vulgar6 nu va acorda uvrajului6 cel6 mai superior6, dec6t6 un6 elogi6 m6rginit6 pentruca s6 nu se cred6 c6 d6r6 n'ar6 fi 6i el6 capabil6 s6 fac6 at6ta. El6 va merge p6n6 a g6ndi c6 a l6uda pe altul6, ar insemna s6 6i prescrie singur6 dreptul6 pentru elogi6, 6i nu va consimți a recun6ște geniul6 cut6rui om6 dec6t6 intru at6ta, intru c6t6 nu se va p6re c6 abdic6 la al6 se6. Aci nu vorbesc6 de cei cari scri6, ci de cei cari citesc6, de acei cari, cea mai mare parte, nu vor6 scri nici odat6 nimica. (idem).

Aceste cuget6ri, massime 6i principii diverse le-am cules6 din studiul6 6i reflessiunile ce am f6cut6 asupra diversilor6 autor6 istorici, filosofi 6i moralist6.

G. MIHAILESCU.

30 Mai6 1869.

ИЗДАНИЕ МУ И. В. ТЪРНОВО